ur Rimunum. — 601. b.

Saga af Hromunde Greipssyne — No 601. 1

Cap: 1.

Olafr kongr riede fyrir ~~Gardum~~ [i danmork] er Olafr het, hann var fadir Gnodar Asmundar, hann var frægr madr. Brædr ij. Kari og Ornulfr voru landvarnarmenn kongs, hermenn miklir. Þar bió einn rikr boandi, sa hiet Greipr, hann atte þa konu er Gunnlodr het, dottir Hroks hins svarta. Þau atto ix. sono er sva heto. Hrolfr, Hake, Hvatz prestr, Angantyr, Logi, Hromundr, Helge, Hrokr. Þeir voru allir efniligir menn. Svo er sagt Hromundr var fyrir þeim ollum, hann kunni eg at hrodast, hann var vænn fagr, hárr, bieðr, og herdamikill, mikill og sterkr, liktist mest Hroki modurfadr sinum. Olafs kongs voru .ij. menn, het einn Byldr, annar Voli, þeir voru trollaukmargir og undirferulir. Kongr matti þá mikils.

Eitt sinn hielt Olafr kongr austur fyrir Noreg med her sinn, og hieldo af Elfarskerium, hriodo, og lau vid eitt sker. Kongr bydr Kara og Ornulfi at ganga uppá eyjuna, og vita hvat þeir sæe eingin skip. Þeir ganga uppá landit, og litu .vi. skip undir hömrum nokkurum. Þar var einn dreke allskrautligr. Kari kallar til þeirra, og spir hverr fyrir skiponum ræde. Einn dólgr stód uppá drekanum, og qvadst Hrongvidr heita, eda hvat er nafn þitt. Kari sagdi til sin og sins brodurs, og mælti. Eg veit önguan verri en þik, og þar fyrir vil ek hafa þik i smástykki. Hrongvidr mælti: ek hefi herjat sumar og vetr, i xviij ár, og haft lid mikit, og feingit optast sigr. Mitt sverd heitir Brinþvari, er aldrei hefir sliófgast. Komid hingat á morgun Kari, ek skal sneida hinn þunna bósti. Kari qvadst ekki bila mundu, Hrongvidr matti kiósa hvort hann dygdi mundi fyrir sverdsins oddi. Þeir brædr koma eptir til kongs, og segja honum tidindi. Kongr bad at halda til orrustu og svá var giört. Hittust þeir, og tókst þar hardr bardagi. Þeir brædr gengu vel fram, Kari hefdi feingit vinn

J. [illegible] Solt

Epter tólf i hyno hǫggi, Hrængviþr sá þetta, lióp uppá kgs skip, til Kára ok lagþi sverþino i gegnum h. Þegar Kári hafþi fengit banasár, s: h til kgs, lifþu heilir herra, ek man hiá óþni gista. Hræng: vó Ørnulf uppá spióti sýno. Epter þat þa bregþur Kári Hrængv: at þetta uppgefast, er þá fær kur i lifi kgs. Eingin iarn bito á Hrængv: Nu er þat at segia af Hrómundi Greipss. sem fylgdi mz kgi h tekr sinu kilfu i hǫnd, bindr sier grátt ok sitt geytar skiegg. ok setr síþan hatt á hǫfuþ sier, verþr svo þrim, ok fer þá broþr bana dauþa, tekr upp mz bikar. ok lemr mz kilfunni blám til dauþa. Hrængv: spir hverr sá væri, er þetta nockut faþir hans þessa kára. Hromundr sagþi nafn sitt. ok qvez hefna vilia þeira broþra, en eg var kári minn kilda samt sleg ec drepa þik. ok i þvi gaf h Hrængv: kilfu hǫgg, sva mikit, at h var halt haufut epter, ok mælti, ek hefi verit víþa i bardǫgum, ok aldri feingit þvilict hǫgg, aþat hǫgg sló Hromundr til Hrængviþs, sva hausin brotnaþi. J þriþia hǫggi misti h lyfs, Epter þessum þeir sem epter liffo, allir á hendr kgi, ok liktaþiz so bardagi.

Cap. ij.

Nu kaur Hrómundr skipin, ok finnr einn mann, halaþr upp undir stafni, h spir þenn mann at nafni, sá qvez Helgi heite, hin frækni, broþer Hrængviþs, ok veri eb eg friþar at biþia. Hromd. lét grafa helga hin frækna, h siglþi þar epter i Svýþiód, ok gistist þar vetr. Þar epter hielt Olafr kgr lifi sýno yfir ... Eýgier, geingo þeir á land, ok tóco strandhǫgg. Kal en bió þar nærri, kgs mann hafþo tek kýr h ok rákuunda sinnar liet h mieg ámlga um þenna missir. Hromundr kmr at, ok spir hverr sá væri. Kalin s: at bigþ sýn væri alkunnt þar, ok qvez meiri frímd, at brióta hauga, ok ræna draga fie, helldr en ræna kot kala. Þeir qvez máni at nafni, Hromd: baþ hann seigia sier, ef h vissi nockud um soddan. Mani s: vyst

Ator

Helgi frækni þar v. 2 kgr Suyþiod hietu baþ Hallding NB Cp. 3

mani kall

2

vita ok mlt: Þráinn sm vann Valland. ok v þar kgr, v ser. kr mil Valland
ok st kr, ok fullr galdra. Hann var settr í haug, mz sverde, hi klæþm Þráin
ok fie miklo. En þat veit ek hvar haugrinn er. Hromund spir, hvara
leid siglast, þangat, Kari s: at h má sigla rett sudr, í vi. dæga. Hromd:
þackar Kali fyrir frásögn, gaf hm fe, ok liet h taka kyrr sýnetz. Sigla þeir
þr svo þann ept þui sem, Kali vísaþi þeim til. ok at .vi. dæga fresti
sá þr hauginn rett fyrir framstafni, þr komo vestan af Val-lendi, ok
fundu hauginn, ok rufu þegar, ok af liþnum .iv. dægr, komo þr
gluggá á hauginn, Sá þr at þar sat á stóli, dolgr mikill -
blár ok digr, allr gulli klæddr, ok let illiliga ok. rumdi h mioc, ok
blés af eldi. Hromd: spir, hu nu vill ganga í hauginn. ok sækia
kiósa sier .iii. gripe. Voli qd enginn mundi vilia gefa lif sitt vid þui,
er hinn nu lx. ma ok man til þetta glumdavfa veita, Hromd: mlt.
vogast mundi kani hefia þetta, ef lifz væri, ok qd mannligt þó sínu vera
nidr clepti sietta, þo betra sie at þat v vinn ofra. Þo sva Hrom:
nidr í festene, v þr á nótto, ok eigi h kom nidr. Var h saman fe mioc
ok batt í festarenda. Þráinn hafþi verit á þinni daugui kgr yfir
Valandi, ok vann allt mz ... galdr. giorþi mgt illt et sidan, ok þá
h var sva gamall, at h kuni eigi at strypa, lengr, liet h setia sic
lifanþi í hauginn ok mioc fe mz sier. Nu sier Hromd: hu sverþ
hangir uppi á einn sulí, h kippir þui ofan. gyrþiz mz, ok geingr
fyrir at stolnum ok mlt: mik man va mál ok haugrinn þessi
einginn haml, er hunninn vegr þik, þu hinn hinn gamli. Sattu
eg at ek bar saman fe þitt. En þu hrokti kyr, hundr leyfþr, er hu
var þik í augu. Er þu horfþir á, at ec tók sverþ ok menit, ok
fielda þinna avara gripa. Þráinn qd sier einkir um þat þikia
ept h liete sic sitia kirran á stóli sinum. Ek kunni ápr þik at -
beriast, er þá ordinn nógo ragr ef þu ... rana mik ... ok vil

eg Dvria kvr

myner, ac lapap a þe, hv eg e' gott ap tå gripum. syna
þo góþ þike, opt mioc. ac alldri hyrek ek atlap, ap þu mistil,
tein, mitt góda suerþ, mund' verþa mi' til meins. varþ
Hromi þá lais. ac nåþi su'þino, ok mł: Nerm minu. hu
marga mi i Hólmgaungo, þu vanst mz mistil teini.
xxiv Hundrap, qd draugrin, ac þr ec alþri keino. Semingur — Seming'r kgr ? Suiþiod
kgr er v ? Suyþióþ ac ek, reindū ockar þ fróit' ac hugþi h
ec mūþi seint unnn þta. leinge hpr þu s: Hrom: oþþ
m̄ til meirrz, ac mun þ happa ok, ap láta þik sm̄ þinst
deygia, hió h sina haupþ ap draugnum, ac brendi h upp
alan á Bále, por so ur haugnu. spurþu mþá, hunn
þrain ac h heþþo ptiliþ, hn qd þ hapa geingiþ i kigz þui
ek hió ap hm haupiþ. Eignapiz Hrom: þá iiij gripi e' h — Suþid
sókti ? haugin, hring, men, ac mistiltein. aler þengo þr — Mistil,, teinn
op þiár. Sigldi Olapr kgr sua þan, ac rupr til ~~Dan~~,,
Sviz Zÿbis — ~~merkr~~, settist syþan ap ldi sino um kirt. CAP. III.
Apt' þta v Hrómundr mioc þregr, vinsæll, ac stórgiopul,
hn gg ein m̄ m, þm e' Hrókur ht eitt sin, gullhrig góðan e' yó
ejne. þ þieck Voli ap vita, ac drap Hrók, á nattar týma
en tók hringin. En sm̄ kgr visse þta, qdz h kundi lana vola
e'nhun tyma, þz hęki. Kgr átti tuær sistr, önnr þra ht — Kgz sistr Dagni Suan, huyt
Dgný, en hin Suanhuyt. Sú v þram' ap avu, ac v eingi
hnr lyki, milom Suyþiopar ac hálóga ldz. Hromund G:f
v nu heima, ac gierþi si' kátt viþ Suanh: ac sþyatt huki
Vola n° Byld. Hun mł: eitt sin v Hrómud. ac seig' voli ac
Byldr muni rægia h v kg. Hn mł: ec hrædunst angvar

argar fylgiur, og sua leingi þu villt eiga vid vijf tala, þá man
ek tala vid þik. Svo var megn þessi rögburdur af Hromundi, og hans brædur
urdu af ryma, fyrir konungs hird, og fóru heim til fadur sijns. Lytid hefur
eptir talar Svanhvijt vid Olaf konung, og segir. Nu er Hromundur dæmdur
i brott fra konungs hirdinni, hver virding tok þó mest. En aptur i stadinn
hafid þier med ydur þá tva er hvorki taka frægd nie dád. Konungur suarar:
heyrt hefi ek getid hvad med þier fór fyrir þik, og at sverdit skilia ydur
ást. Hitt manstu nu segir hun, þegar hann gieck i hauginn, en eingi
vildi med þeim, og þinn man voli bylfid heingt ... segir hun. Geck svefnum
sinn þu vekt i brott. Nockru sijdar koma ij. konungar af Svijþiód

helgi brodir Hrangvids

hietu badir Haldingar. Helgi Hrangvidz brodir var med þeim. Þeir
budu konungi Olafi til orrustu vestur á Vænis ýs. Hann vill nu heldur
mæta þeim, en flyja ódal sitt. Gekk nu ord Hrómundi og brædrum
hans, at filgia sier. Þa vildi Hromundur hugsa þá, kvad Bylda og
Vola vid duga, og vinna allt med konungi. Konungur fór af stad med lid sitt.
Svanhvijt klockradi var, og fór heim til Hromundar. Hann tok henni vel
vijk nu til bón mynna segir hun, meira en beyfri brædur mynz, og
veit nu lid konungi. Ek vil gefa þier ein kyrtil, med þui bandi er hann
fylgir, mun þik eigi saka medan þu hefur hann. Hromundur þackar henni giöf
þa gladdist hon þá. Hann bióst til ferdar og brædur hans vij.

vatnid vænis var frer og lá ys yfir

Nu kemur konungur med lid sitt til Vænis ysz. Var þar fyrir Svija lid.
En af megni þeirra vijgliost var, ... fyrr á ýsinnum, og
socktu svijar hart fram. Strax sem bardaginn hofst, var
Bylda veginn, En Voli kom fyrir eg. Olafur konungur og konungur Halding
mottust, og lieck sua med þeim at Halding var sár.
Hromund hafdi sett Hrackiald, hinu megin vatzins, brædur
hans ... klofast snemma um morguninn. Hromund mælti, illa hefur
mig dreimt i nótt, og man eg ganga allt af ókum, og man ek

Jorfa fara

ecki þa idg til ox. Kropr hnz saugþo þ vor stor kom aþ þora
eg aþ veita honum lip, en þa po koin̄ þ ekindis. þr kom t' ox. oc
gengu hart fram, oc fiel hu̇ um þuar apar, e' þr̄ motti ȝ
lipi haldinga. Kin þiolkyngis xa, y' þar koin i altar-
ham, hun golaþi mz sua miklum galdra latu, aþ eingin-
gapi at þia sik. olaþz m. ȝ lag h yþ' þa Greipz syne, oc sang
hatt (: h ht Cara): Helgi hin frækni motti þm̄ bræþr þ
sama sin, oc drap þa alla viij. sam̄. J þui Bili kom Hromundr
z Vogar. Helgi hin frækni þeckti h oc mt. nu e' sa kom hi
sm vo hrængvit brőþr min, meige þi' nu sia v' hz suerþi
sm h sokti i haugin. varstu nu frækni e' ek drap bræþr þyna.
Hromd mt: eg þarftu Helgi aþ þrya mi' hug', þui apar
hut ek x' þu, sku nu þala. Helgi s. Mistilteirn er sua þugt
þapn, þu þorr eg valdiþ, vil ek lia þi' þ apaþ su' þ, e' þu
gtr valdit. Hrom: mt: eg þarftu aþ bga mi' u hugleysi,
muna muntu þ h ob, e' ek gr: hrængvit, þa haz hz molaþiz.
Helgi sagþi. þu Hromundr, hpp bundit v' þyna hond, socka
band, meyar ennar, kiel þig vid kiold þan e' þu ber, þu
þorr eingin sar mzan þu ber þta, oc held ec þi' satt, þu ter
a þa mesþo. Hromundr polldi eg þi kapran' ord, oc kast,
aþi nipr kilduna. Helgi þakni hpþi þznan sigþ hpt
oc þan mz þiolkyngi, friia hz ht Cara, su sm þr v' i alftar
lyki. Helgi reiddi sua hatt suerþ sitt upp yþ' sik, at þ toc
sundr pot leg alþtarin' oc rendi suerþit oþan i þolin
upp aþ hiolltum, oc mt: nu e' myn heil parin, ok sia tæst
t', e' ek mista þyn. Hromundr mt: þu þarft helgi hid
mista liz, e' þu drapst sialþr frilo þyna. oc þar man þyn
heil. datt Cara dauþ nipr a volin. Eptir þui hobi e' Helgi

Kara
friia
Helga

kara do

Hrő e þil Hromd

hió til Hromundr: suo suerd liop af hioltum ofan, snart oddr suerdsins kuid Hromd: oc risti nidr. En helgi lat epter hoggino, þa þa Hromd: eg seinn, oc hió þa mistilteini i haufud helg: klauf hialminn ok hausinn, sua stad mann i herdum, Brotnafi fa-ll daud i suerfit.

Hromdr rifiar saman kvidinn Eptir þat tók Hromundr tygilknif sinn, oc stack á kuidinn a sier j sarz bruninr raf, hratt suo innyflinum er ut hangdi, hrifir þar mz saman kuidinn mz bandi, oc batt klæd in hart af, barfist sua j ákafa, oc feldi hunn um ayan fulan oc barfist þeim til midrar nætr, fluifi þat lif sem eptir var af hadingom, lykr þar mz orr: Hromdr sier þa, at enn ein stendr

þar á isinum, veit h sá sami muni hafa mz geldinn. gr ysen á vatnit. þeckti h at þta var Voli, h qd eg ukiltt at launa hm liop t h, reiddi mistiltein, oc vildi hoggva h. Voli bles suerd oc hendi hm oc hitti þat þa vok eina, oc sock nidr til grunz. þa

Hromdr misti suerd sitt ofan um is hló Voli oc mlt. nuertu feigr, er þu mistir mistilteyn ur hendi þinj, Hromd: s: þin munto deyga en eb. liop h þa at Vola, oc greip h upp, þeyr þi nidr vid ysin, sua halsbeinit brotnafi. lá þi galldrum þar daudr. en Hromdr: settist nidr á ysin. Hn mlt: Jeg hefi eg ráfit mestarin, þat hafre nu feingit vid undir, oc fo þar til þielu brestr mynir vin. oc mitt góda suerd mistilteinn, þiel i vatnit, oc þat þar ec alldri bætz at ec misti suerd. g h sidan þar þan oc heimat tialld:

Syno, oc tóc nockra huild. Cap. IV.

Nu er kgz systir sócktar, kar Suanhuit sár Hromundr oc sáu at kuidinn saman, oc leytr hm hægindi. Hun liet þetta

Hagall kall h kali þm t grædslu, er Hagall het. kiellíng hz var klók. þa tóku vel v hm oc græddu h af heilu. þat þan Hromd: at

ferste hion um

þe hión vo mg kuyug . Skal þar þanr at veiþa fiska, oc eitt
sin er h v ap veiþiskap synor, Dró h eina Geddo, oc er h kom heim- Geddo
oc kruffi geddunia, þar h i hr maga Nistilstein, suþ Hromd. maga
oc f hm þ. Hromd: v þ glaþr v oc kisti á hialt suþrinz, oc fann
umbonaþi vel kali. Einn d v sá mz haldingz kgz h sinn ht Nistil-
Blindur hin illi, Hn sagþi kgi, ap Hromdr vo lyfz, oc gravddr á steinn
laun hia Hagli kali, oc oc hz. kgr qd u-trvlgt, ap þa myþo þa
ap leina hm. kgr Baþ ap leyta hz. Blindr f mz nockr m, til Blindr
Hva fra Hagalz oc spurdi ep Hromdr vo þar geimdr. kieling er hiet
s: h myþi eg þ finast. Blindr leytaþi vandlga, oc fan eg. þt- Bavgs
keling hpþi falit Hromd. undr hitunr katli synor. Blindr oc h leytar
felagr gengu þan. oc e þr vu oc lesþ kom. s: Blindr. Vg e þt Hromdr
v fregg ytkir. oc slum vi aptr snva, þr gipo suo, koo heim oc
funku kielingu, sagþi Blindr ho vo Breggdótt, oc hpþi ho geimt
Hromd undr katli synum. leitiþ oc tak h þar þa qd ho. Ept
sagþi ho þta, ap þg ho sá þr sno aptr, þoraþi ho Hromd. i kuen
krpþa. oc liet h mala oc snva kugrn. þr leyta nu hvsonor,
oc þgr þr koo þr moriy sni i kurniþi, snudruþo þr allt u kng
er sú sama leit ohyrt til kgz m. snu sua f Bratt, ap þr fundo
eg. oc e þr vu á lesþ kom s: Blindr ap kieling man hpa
villt rion þ fm, oc si þike grunsamt ap Hromd: mu hpa vþ
þ sm sneri kurniþi. i kuen klæþum. oc sie ek oss hpr z yfer
siest, dug oss eg ap þreita v keringu, þi ho e oss klókari. Bako
þr hm fis, oc f heim aptr t kgz v gr vrit. Kap. v.

Nu vetir ept, Bar mart f Blindi sueþni. oc seig kgi Blind
eittsin draum sin. oc ml. sua. Mi þoti vargur eirn Dreymdi

Dremde

reyra austan, h heit yfer kgr. ac veitte yfr ásýka. kgr qdr ia
fiorar dravm s. Vietr man koma kgr af, nockr stad. ac mun fud
„ir vfa kiosr finst, en fala fonifr til satta. Fyr qd. Blind
sik dreymt hafa, af hm þotti mig havkar sitia a einuhi; ac fekti
ek þar falka þiy hra, h yr allr fiadralaus, ac flettr hammum
kgr mł: Vindr man koma af hjon, ac kielfa vera bogg. Þrid
Dram s: Blindr sva leysti. Morg svijn sa eg reyra suyan af
kgr hero rotudo forsvyi upp mz tanarum. kgr mł. Þe
siofar olgo. Votvidrum, ac grasveoti þm e grær af vatzins
vokva er solin skijn i hevfi. Fiorda dram sagdi Blindr. mis
þotti einn ogurlegr gribe, koma austan af, h beitir stora und.
kgr mł. sendim, fr e þv kgr muno koma a myna hol, þein–
grano byta upp avor synoi vapnoi, ac þr ei man ec reidar.
Fimti dramr er sa s: B: af mis þotti libia um Suia veldi
brimlgr ramr. hin mun koma af lidi sagdi kgr. Dreki vorn
hlavpir gremoi. Siotta sijr dreimde mik, s: B: af mis þotti
koma af lidi suort ký. mz klóm ac vængia. ac flugu brott mz þr
kgr. Þa dreimdi mik en, af ormr einn var hia Bagali koli
agalakg m sa beit m grimlga, at h drepi mik ac yr upp. hvat man þetta
þyda. kgr mł: heyrt hefi ek kamt fra hybylom Bagalz. libe
hydbonnz, Jeg mun þa af viga Biorn, ac man h þa Vistast miok.
hin næst dreimdi mik. af dreka hamur var digr um kgz hol,
ac hieck þr vif lindi Jromundz. kgr mł: Fyeistu af Jrom:
mistilsverd ac lingar a vatninu, ga etu nu hrædd dr v Jromd:
fleyre drauma dreimdi Blind. hvat h sagdi kgr. en kgr reþi
þa ala sierni vil, en angvan sua sm merking til hafdo

[illegible]

Nu seig(ir) Blind(r) eyn draum sin, þann e(r) h(ann) sialf(u)r dreymdi oc m(æ)l(ti). Ek þotti Jarnhring settan á minn hálz. Kgr sagþi, þ(at) e(r) þyþing þ(ess) draumz, at þu munt heingdr v(er)þa, oc þat m(e)z manna v(er)k bráþ(liga) seig(ir). Ept(ir) þetta sofn(ar) Ol(a)f(r) Kg(r) liþi, hiellt s(íþa)n þar til Svyþioþar, Hromund fylgþi h(onu)m. Koma þ(eir) austr af hero Haldingz Kg. h(ann) lá z uti, Kemo enni, h(ann) v(ar) þegþin v(er)st en upp var brotin Kemo hurþin. Halding hróp(a)r á m(enn) sína. oc spir, hu(er)r um natt(ina) styrda. Hrómdr sagþi til sin. Kgr s(egir): þu munt vilia hefna þina broþ(r)a. Hrom: q(uaþ) h(ann) kendi þátt tala u(m) þat broþ(r)a sina. skal nu þ(at) gialda. oc h(er) lif þ(itt) missa. Þá liop upp en kappi Hald: Kg. sua st(ri)o(n)gum risi. Hromd drap þ(an)n. Hald: k. v(er)ст i hvilunni en fieck eckert sár, þui hu(er)t sin Hróm: hió til h(ans), kom su(er)þ flatt á Kg. Þá toc Hrómdr Kilfo oc lamdi Halding K: i hel. Þá m(æ)l(ti) Hró: hier h(ef)r ek feldan Hald: Kg. oc h(ef)r ek eg hefnt broþ(ra) m(inna). Kalin Blindr, er hiet Bavis(t). var bundin oc heingþr. oc rettist sua draum(u)r h(an)z. Toco þ(ei)r þar mikit gull, oc annat fie, hieldo s(íþa)n þar heim. Olaf(r) Kgr gipti Hrómundi Suanhuit. þa unntust vel. áttu sono oc dætur t(il) samans, oc v(or)u þ(eir) ag(æ)tbrag(ar) þ(eir)ra. Eru af þ(ei)m komn(ir) Kga ætt(ir) oc kapp(a)r mikler, oc lykr h(ier) sogo Hromdz greipz son(ar).

Þen Saga som fabler warr efter Schriften menar Räumnlega leser. Ogi den Skiliemagnist wm leerda uthur Staden heite Sivan, för ar fordragst ud Dänska hiem ett Kong Olafs Mimenumered Hartar Pongur ud Naften döt i ~~[illegible]~~ wellder Kindhu stadar far den Nor ~~grandsen~~ Hettur und Suyfiöd Kui fai Hettur ~~[illegible]~~ Sagfer Hafft manga Gimä Ega den teeringsfart kom ut forman fradu. Doskrift Sturmagn(us) i laufaski olaf(sson) etc.

mendacissima est. Ita in tekst ur Rimunum